

GERONIMOHORSPELEN

Sprong in het heelal: Het Marsmysterie

Het script van deel 1.

Christiaan Plug heeft een transcriptie van het originele script gemaakt. Het is daarom misschien niet altijd in overeenstemming met de eigenlijke opname, maar dat maakt deze tekst juist zo uniek.

Stichting Nederlandsche Radio Unie
Afdeling Hoorspelen
Steynlaan 10
Hilversum-tel.11551-toestel 81.

Uitzending:
Zender Hilversum:
Hoorspel voor de: K.R.O.,
Tijdsduur: ± 45'

TITEL: SPRONG IN HET HEELAL.I.

Tweede serie:
Het Mars-Mysterie.

Een vervolghoorspel door Charles Chilton.
Nederlandse bewerking P.R.O.Peller.
Regie: Léon Povel.

ONDERTITEL: De expeditie naar Mars.

PERSONEN: Dokter Matthews
Controle
Geoffrey Morgan (Jeff)
Steve Mitchell (Mitch)
a. leider op de Maanbasis
b. Mac — assistent
Jimmy Barnet
c. Technische afdeling
Maanstad.
d. Journalist 1.
e. Journalist 2.
f. Journalist 3.
Tijdklok
a,b,c,d,e,f tevens stemmen van vrachtvaarders.

(KNAL - GELUID VAN RAKETSTART, OVERGAAND IN MUZIEK, DIE
VERDER ZACHTJES ALS ACHTERGROND DIENT VOOR HET
VOLGENDE INLEIDENDE VERHAAL VAN DE DOKTER:)

DOKTER: 15 juni 1972, aardetijd. -Onze Marsexpeditie is een ware nachtmerrie
geworden!-. Twee uren geleden zijn wij gestart van Mars voor de eerste
etappe van onze terugreis naar de aarde, naar huis. Een etappe van ruim

550 miljoen kilometer. Van de twintig man die het begin van deze gedenkwaardige tocht hebben meegemaakt, zijn er maar zes over, zes die tenminste de hoop kunnen koesteren, behouden op aarde terug te keren. Van de negen ruimtevaartuigen die onze vloot vormden, zijn er zes verloren gegaan — twee volkomen vernield — wat er van over is, zal wel ten eeuwige dagen door de ruimte dwarrelen de vier andere hebben we, bij gebrek aan bemanning, achter moeten laten, om, waarschijnlijk ook voor altijd, rond te wentelen in hun baan op 1500 kilometer boven het oppervlak van Mars. De opzet was, dat wij een jaar op Mars zouden blijven: we zouden er een kleine kolonie stichten als uitgangspunt voor een onderzoek van de hele planeet. Wij zijn er maar drie maanden gebleven - een langer verblijf zou betekend hebben, dat wij nooit meer naar de aarde waren teruggekeerd. Als ik aan die drie maanden denk, kan ik me bijna niet meer voorstellen, dat de fantastische gebeurtenissen die we hebben meegemaakt, werkelijk hebben plaats gehad. Ze lijken, ongelooflijk - wat zeg ik?: onmogelijk - en toch, als ik om me heen kijk en de twee overblijvende vaartuigen zie, die als 't ware vleugellam met ons huiswaarts drijven, hun silhouetten rechts en links van ons zwart afgetekend tegen de achtergrond van die miriaden schitterende sterren, weet ik, dat ze maar al te werkelijk waren.- Gedurende de lange, sombere weken van onze terugreis, zullen we ruim de tijd hebben om na te denken over de vraag, of het wel van wijsheid getuigt, dat de mens zich verder in het heelal wil wagen dan van de aarde naar de maan. En toch - gegeven de menselijke natuur - zal de ons vijandig gezinde rode planeet en al wat daarop leeft wel over honderd - zeggen we: tweehonderd - jaar in ons bezit zijn. Maar één ding is zeker: noch Jeff Morgan, noch Steve Mitchell, Jimmy Barnett of een van de leden van de bemanning van de vrachtvaarders 3 en 5 zal dat ooit beleven. Zelfs op het ogenblik immers is het nog lang niet zeker dat wij, overlevenden, onze aarde veilig zullen bereiken. Toch lijkt het mij wenselijk, zolang alles mij nog levendig voor de geest staat, een volledig verslag te geven van wat wij hebben beleefd, in de hoop dat, wanneer de volgende expeditie naar Mars vertrekt — hetgeen beslist eens zal gebeuren - de bemanning haar voordeel kan doen met onze bittere ervaringen. De geschiedenis is begonnen nu bijna een jaar geleden. De eerste poging van de mens om de planeet Mars te veroveren, zou worden gedaan door een vloot van negen ruimtevaartuigen, die per stuk ruim 4000 ton wogen en uitgerust met het nieuwe type atoommotor een snelheid haalden van bijna 50.000 kilometer per uur. De bouw ervan had twee jaar ingespannen arbeid gevergd en in april 1971 waren ze klaar voor de start. Achteraf bezien, was het hele plan vanaf het begin tot mislukken gedoemd: ja, reeds vóór de start waren de omstandigheden tegen ons: een voorbode - als wij het maar begrepen hadden - van wat ons te wachten stond...

(ENKELE MATEN VERBINDENDE MUZIEK)

CONTROLE:

(VOORTDUREND GEFILTERD EN MET ECHO)

Hallo, Luna 142, controle roept Luna 142.

Klaar voor de start? Attentie.

Hallo, controle. Hier luna 142, Klaar voor de start. — Lucht sluis: contact.

(ZUIGEND GELUID VAN SLUITENDE LUCHTSLUIS)

JEFF:

Gyro: contact.

(GELUID VAN GYRO, DIE GAAT DRAAIEN)

JEFF:

Alles O.K., Mitch?

MITCH:

O.K.

JEFF:

En de passagiers?

MITCH:

Hm, zien er nu nog best uit. Allemaal goed vastgesnoerd. Maar hoe ze er over een uurtje aan toe zullen zijn....

JEFF:

In orde. - Let op: wij starten zo.

MITCH:

Ik let op.

JEFF:

Hallo, controle, hier Luna 142, alles klaar.

CONTROLE:

Start binnen 15 seconden.

(PAUZE VAN 5 SECONDEN)

CONTROLE:

10 seconden.

(PAUZE VAN 5 SECONDEN)

CONTROLE:

5 - 4 - 3 - 2 - 1 - contact.

(KNAL GELUID VAN RAKETSTART, BEGELEID DOOR MUZIEK OP ACHTERGROND)

CONTROLE:

10 seconden na start. Hoogte 15 kilometer: snelheid 6800 kilometer.

(RAKETGELUID: MUZIEK OP ACHTERGROND)

CONTROLE:

20 seconden na start. Hoogte 24 kilometer; snelheid 9100 kilometer.

(RAKETGELUID: MUZIEK OP ACHTERGROND. DAN RAKETMOTOR AF. GELUID VAN HET UITDRAAIEN VAN PERISCOOP)

CONTROLE:

3 minuten 10 seconden na start.

JEFF:

(HIJGEND) Ziezo: precies op de koers. Gyro af, Mitch.

MITCH:

(HIJGEND) Gyro af.

(GELUID VAN GYRO STERFT WEG)

MITCH:

Hoe zouden die kerels in de cabine het nu maken? Ik ga even kijken.

JEFF:

Goed, Mitch: maar blijf niet te lang.

MITCH:

O.K.

JEFF:

Hallo, controle. Hier Luna 142. Morgan roept U. Geef koers en snelheid, als 't U belieft.

CONTROLE:

Hallo, Luna 142. Snelheid: 41.500 kilometer per uur: koers correct.

Wanneer roept U ons weer?

JEFF: Routine-oproep over twee uren.

CONTROLE: Dank U, Luna: goede reis.

JEFF: Dank U.

(GELUID VAN SCHUIFDEUR)

JEFF: En, Mitch?

MITCH: Precies als ik dacht: meer dan de helft kotsmisselijk.

JEFF: Wat 'n wonder: hun eerste reis.

MITCH: Als je 't mij vraagt, was het beter geweest, als ze die eerste reis niet hadden gemaakt. Wat ter wereld bezielt die Winchell toch? Hebben we al niet genoeg aan ons hoofd zonder die troep.

JEFF: Wel, me dunkt, dat er niets anders op zat. Je moet niet vergeten, dat dit geen privéonderneming is, maar een internationale aangelegenheid. Iedere subsidiërende Staat, heeft er recht op, te weten, hoe zijn geld besteed wordt.

MITCH: Waarom kunnen ze de zaak niet per televisie volgen? Het hele geval wordt immers uitgezonden.

JEFF: Nu ja, we hebben ze nu eenmaal geladen: laten we ons daar dus niet meer druk over maken. Controleer liever de motor Mitch. Intussen zal ik hun door de steward wat pillen laten uitreiken. Als de heren zich weer enigszins fit voelen, zullen ze genoeg te doen hebben: ik denk niet, dat we veel last van hen zullen hebben. Over drie dagen, tegen dat we op de maan zijn, zullen ze weer allemaal lekker zijn als kip.

(VERBINDENDE MUZIEK)

JEFF: (GEFILTERD):... Koers X 724, route E. Vraag hoogte en snelheid Over.

LEIDER: Hallo Luna 142. Hier de landingsleider op de maanbasis. Verzoek ontvangen. Koers X 724, route E. Hoogte en snelheid worden gecontroleerd, Bericht volgt over vijf minuten.

JEFF: (GEFILTERD) Goed - dank U.

LEIDER: Hei, Mac.

MAC: (OP AFSTAND) Ja?

LEIDER: Bereken de landing even. Koers 742, route E.

MAC: Waar zijn de tabellen?

LEIDER: Hier, Ze landen binnen het uur.

MAC: Dan hadden ze ook wel wat eerder kunnen waarschuwen.

LEIDER: Schiet op, Mac: de piloot wacht op ons bericht.

(GELUID VAN TELMACHINE...VERVOLGENS REKENMACHINE. SNEL GELUID VERDWIJNT)

(TELEFOONZOEMER. TELEFOON VAN HAAK)

JIMMY: Hier is Barnet.

LEIDER: (GEFILTERD) Passagiersraket Luna 142 heeft zich zojuist gemeld.

JIMMY: Ja, en? Wat zou dat? Moet ik nu in vreugdetranen uitbarsten?

LEIDER: (GEFILTERD) Dr. Matthews heeft verzocht, ervan in kennis te worden gesteld.

JIMMY: O, - dan is het Jeff? Een ogenblikje, ik zal het de dokter zeggen.
(ROEPT) Hei, dokter.

DOKTER: (IN DE VERTE) Ja?

JIMMY: Luna 142 gaat landen.

DOKTER: (NADERBIJ KOMEND) Zo. Geef mij die telefoon maar even, Jimmy.
Hallo!

LEIDER: (GEFILTERD) Ja. dokter.

DOKTER: En hoe laat landt ze?

LEIDER: (GEFILTERD) Wij zijn nog bezig met de berekening.

DOKTER: Zo. Zou ik, als U klaar is, met de piloot kunnen spreken?

LEIDER: (GEFILTERD) Zeker, dokter. Waar wilt U hem hebben?

DOKTER: Wij komen wel naar de controle.
(GELUID VAN TELEFOON, DIE WEER OP DE HAAK WORDT GELEGD)

JIMMY: Aha, ze komen dan toch terug. Het zou tijd worden, dunkt me.

DOKTER: Och, je weet, hoe het daar op aarde toegaat, Jimmy. Eindeloze besprekingen en dan, op het laatste nippertje, nog een extra—controle.
Kom: we gaan.

JIMMY: Ruimtepakken aantrekken?

DOKTER: Nee: We gaan binnendoor.

JIMMY: In orde. Ik ben klaar.

DOKTER: Maak de deur dan open.

JIMMY: Ja.
(ZUIGEND GELUID VAN LUCHTDICHTE DEUR, DIE GEOPEND WORDT. DAARNA VOETSTAPPEN VAN TWEE MANNEN OP HARDE VLOER, MET ECHO)

JIMMY: Denk je, dat we op tijd zullen vertrekken, dokter?

DOKTER: Waarom niet?
(VOETSTAPPEN HOUDEN OP. WEER GELUID VAN OPENENDE DEUR ALS VOREN)

DOKTER: Stap in, Jimmy.
(DEUR SLUIT: STIJGENDE LIFT: DEUR OPENT. GELUID VAN REKENMACHINE OP ACHTERGROND, WORDT STERKER, NAARMATE DOKTER EN JIMMY NADEREN)

JIMMY: Morgen Mac: En, hoe luidt het weerbericht?

MAC: Mooi weer vandaag en nog drie dagen vóór zonsopgang.

JIMMY: Wat mij betreft, is het al morgen! ik ben zo juist opgestaan.
(TELMACHINE STOPT)

MAC: O, een ogenblikje. Hier hebben we de cijfers.

DOKTER: Hoe lang nog, voordat ze landen, Mac?

MAC: Even kijken: 50 minuten, 30 seconden.

DOKTER: Nou, laat hun dat maar weten. En geef me daarna gezagvoerder Morgan.

MAC: Zeker, dokter.

LEIDER: Hallo, Luna 142. Maanbasis roept U: antwoord, als 't U belieft.

JEFF: (GEDURENDE HET GEHELE GESPREK GEFILTERD)
Hallo, maanbasis. Ontving U luid en duidelijk.

LEIDER: Hier volgen de laatste berekeningen: Landing kan normaal verlopen. Is U klaar om ze te noteren?

JEFF: Ja.

LEIDER: Uw hoogte is 6400 kilometer. Snelheid volgens schema. Landing over 50 minuten. Ik kan U de cijfers geven ter controle als U het nodig oordeelt.

JEFF: Niet nodig; als alles normaal is, komen we er zo wel. Bedankt voor de moeite.

MAC: Geen dank, captain. Maar hier komt Dokter Matthews: hij wil U spreken.

JEFF: O.K. Geef maar door.

DOKTER: Hallo, Jeff.

JEFF: Hallo, dokter. Hoe gaat het bij jullie daar beneden?

DOKTER: Alles in orde...behalve met nummer 2. Die bezorgt ons nogal wat last. Bij de laatste proef haalde hij 5% te weinig stuwkracht.

JEFF: Ik zal het aan Mitch zeggen. Heb je enig idee, waaraan het kan liggen?

DOKTER: De mecano's zoeken er nog naar: er schijnt iets met de pompen niet in orde te zijn.

JEFF: Zo. Zeg, dokter, nu je toch aan de telefoon bent; waarschuw de afdeling Receptie even, dat we onderdak moeten hebben voor drie man extra.

DOKTER: Drie man extra? Voor de startploeg zeker.

JEFF: Nee, journalisten.

DOKTER: Wat zeg je?

JEFF: Ja; Winchell stond erop, dat ik ze meenam. Mitch is te keer gegaan, omdat te verhinderen - je snapt wel, hoe. - Maar het gaf niets. Ze moeten een ooggetuigenverslag geven van de start - voor de aangesloten zenders in alle werelddelen.

DOKTER: Maar ik dacht, dat....

JEFF: Ja, ik weet het wel. Dat dachten we allemaal. Maar het is nu eenmaal zo en niet anders. Winchell lachte met het reglement en liet hen meegaan.

Stel je voor: ze hadden nog nooit door de ruimte gereisd.

DOKTER: Zo en hoe is het hun gekomen?

JEFF: In het begin niet zo best. Maar na een dag was alles weer in orde. Een drukte, dat ze sindsdien hadden. Je zult iemand moeten aanstellen om op ze te passen en ze de maanstad te laten zien. Maar vooral om ze uit onze buurt te houden.

DOKTER: Nou ik zal mijn best doen! Nog iets anders, Jeff?

JEFF: Niet dat ik weet.

(LUIDE ONTPLOFFING, TERSTOND DAAROP CLAXONGELOEI)

DOKTER: Wat is er.....?

JIMMY: Alarm! Luchtdichte deuren sluiten! Vlug, vlug! Vlug, Mac, versta je?

(GELUID VAN SLUITENDE DEUR. GESIS VAN ONTSNAPPENDE LUCHT)

JEFF: (NOG STEEDS GEFILTERD) Om 's hemels wil, dokter. Wat is er aan de hand? Dokter, hallo, hallo!

(GELUID VAN JEFF'S STEM STERFT WEG)

DOKTER: Wat is er gebeurd, Jimmy?

JIMMY: Weet ik het? In alle geval is de zaak luchtdicht gesloten. Ik geloof niet, dat hier iets mis is, is 't wel, Mac?

MAC: De luchtdichte deuren zijn O.K. en de ventilatoren zijn ook dicht.

DOKTER: Geef me de technische afdeling.

LEIDER: Zeker, dokter. - Hallo, hallo, hier de toren, hallo, toren roept technische afdeling. Hier is Dokter Matthews voor U.

TECHN.AFD: (GEDURENDE HET GEHELE TELEFOONGESPREEK GEFILTERD)

Hallo toren. Dokter Matthews kan spreken.

DOKTER: Hallo, technische afdeling. Wat is er gebeurd?

TECHN.AFD: Wij weten het nog niet zeker. Het ziet er naar uit, dat in een van de woonwijken een ontploffing heeft plaats gehad. De luchtdruk liep plotseling terug tot nul. Kunt U niet hierheen komen?

DOKTER: Kan ik deze afdeling zonder gevaar verlaten? Ik heb geen ruimtecostuum bij me.

TECHN.AFD: Ik zal trachten te weten te komen, hoe groot de omvang van de schade is en het U dan laten weten.

DOKTER: Goed; maar vlug, als 't U belieft.

TECHN.AFD: Zeker, dokter.

(GELUID VAN RADIOVERBINDING, DIE UITGESCHAKELD WORDT)

JIMMY: Is het erg dokter? Wat is er eigenlijk aan de hand?

DOKTER: Dat is nog niet bekend. Een luchtsluis van een van de woonwijken moet het begeven hebben of een van de muren is gescheurd of zo iets. In alle geval mag niemand dit vertrek verlaten, voordat we iets naders vernomen

hebben van de technische afdeling. Begrepen, heren?

(REACTIES)

DOKTER: En niet roken, als 't U belieft.

JIMMY: Hoe zou het met de mensen in die wijk zijn?

DOKTER: Laten we er het beste van hopen. Als er iets ergs is gebeurd, kunnen we niets voor hen doen.

(VERBINDENDE MUZIEK: BLIJFT ALS ZACHTE ACHTERGROND BIJ NU VOLGEND RELAAS VAN DOKTER)

DOKTER: Dat was de eerste slag, die ons trof. Twee jaar lang had een heel leger mannen hard gewerkt om de kolonie op de maan te stichten. Nabij de grote krater Copernicus, niet ver van de evenaar, hadden zij de heuvels doorgraven om er een hele stad in te bouwen van ondergrondse vertrekken en gangen, die tot woonplaats diende voor het personeel van de constructieafdeling, dat de Mars-raketten bouwde. Alle onderdelen van die raketten waren van de aarde over gebracht naar de maan, om hier, op het startterrein, in elkaar te worden gezet. Gedurende de bijna een halve maand lange maandagen verzamelden grote zonne-reflectoren het vermogen van het zonlicht, dat werd omgezet in elektrische energie, die diende om van de werkers in de onder druk staande basis het leven te veraangenamen en om gedurende de warme maandagen het koelsysteem en gedurende de bitter koude maannachten de verwarming in bedrijf te houden. Twee jaar lang was er niets gebeurd, dat erop wees, dat een ramp, als die welke nu had plaats gevonden, mogelijk was. En toch was door de een of andere onnaspeurbare oorzaak het koepelvormige, doorzichtige dak van een van de woonwijken gebarsten. Dit was de eerste ramp, die de maankolonie trof. Toen de reddingsploeg eindelijk in staat was, de schade te onderzoeken, vond ze een wijde, gapende opening in het dak. Vier mannen sliepen in die afdeling; uiteraard zonder ruimtecostuums. Het ene ogenblik lagen zij nog rustig de kunstmatige aardse atmosfeer in te ademen: het volgende was die kostbare atmosfeer vervlogen door de ontstane opening en bevonden zij zich in een absoluut luchtledige ruimte. In zekere zin was het een geluk voor hen, dat zij sliepen. Zonder strijd scheidden zij uit dit leven - Binnen de twee uren was de beschadigde afdeling hermetisch afgesloten van de rest van de ondergrondse stad. Intussen was Jeff geland. -

(OVERGANGSMUZIEK)

3 JOURNALISTEN: (GEPRAAT: GELUIDSVOLUME NEEMT TOE. GELUID VAN ELECTRISCH OPENGAANDE DEUR)

JOURNALIST 1: Daar is hij.

JEFF: (NADERBIJ KOMEND) Goede middag, heren.

3 JOURNALISTEN: (BEGROETING)

- JEFF: Het spijt mij, heren, dat ik U zolang heb laten wachten: maar U zult begrijpen, dat dit onder de gegeven omstandigheden onvermijdelijk was.
- JOURNALIST 1: Wij begrijpen het volkomen, captain Morgan. Maar wat is er eigenlijk gebeurd?
- JEFF: Voorzover we kunnen nagaan, moet een van de woonwijken getroffen zijn door een meteor van grote afmetingen. Dat is een ongeval, waartegen we ons niet kunnen wapenen, maar dat slechts bij zéér hoge uitzondering plaats grijpt. Vier mannen zijn daarbij om het leven gekomen.
- JOURNALIST 2: Zijn er leden van Uw bemanning bij?
- JEFF: Ja, twee. Maar wij zullen toch op de vastgestelde tijd vertrekken.
- JOURNALIST 2: Zonder hen?
- JEFF: Wij hebben natuurlijk gezorgd voor reservebemanning. En nu, heren: Wat U in Uw berichtgeving aan de aarde meldt, is natuurlijk Uw zaak; maar ik zou U zeer erkentelijk zijn, als U van deze ramp geen melding zoudt willen maken voordat onze expeditie vertrokken is. Mocht U bepaalde vragen hebben, dan is het nu de tijd om ze te stellen. De eerstkomende drie dagen zal ie te druk bezet zijn, Vervolg om nog veel met U te kunnen praten.
- JOURNALIST 3: Wanneer krijgen wij de ruimtevaartuigen te zien, captain?
- JEFF: Dat is al geregeld. Ook zult U in de gelegenheid zijn, de start bij te wonen vanaf de starttoren. U zult voorts worden rondgeleid door de kolonie en ik ben er zeker van, dat U hier heel wat zult zien, dat U zal interesseren.
- JOURNALIST 1: Hoe lang duurt de tocht naar Mars?
- JEFF: De heen- en terugreis duren ieder zes maanden, ons verblijf op Mars zelf een jaar.
- JOURNALIST 2: Levert dat geen grote moeilijkheden op met de levensmiddelenvoorziening en dergelijke?
- JEFF: Neen. Op twee na zijn al onze vaartuigen vrachtvaarders, die drinkwater, voedsel, extrabrandstof, zuurstof en wetenschappelijke instrumenten meenemen, benevens onze luchtdichte woonverblijven en de tractoren met aanhangwagens voor de voortbeweging op Mars. Wij hebben genoeg voorraad voor drie jaren, maar hopen, zoals ik reeds zei, binnen twee jaren terug te zijn.
- JOURNALIST 2: Een ruime veiligheidsmarge.
- JEFF: Ja; onze ervaringen op reizen naar onbekende gebieden in het heelal hebben ons geleerd, dat dit noodzakelijk is. U kent de geschiedenis van onze eerste reis naar de maan, toch? Wij werden hier toen veertien dagen langer opgehouden dan wij hadden verwacht en het scheelde maar een haar, of wij hadden de aarde niet meer gehaald. Wij konden ons gelukkig prijzen, dat wij het er levend af brachten.

- JOURNALIST 3: Maar waarom vertrekt de expeditie naar Mars eigenlijk vanaf de maan en niet vanaf de aarde? Het transport van al dat materiaal om de vaartuigen hier te bouwen, moet de kosten toch enorm hebben opgedreven.
- JEFF: Wel, de veel geringere zwaartekracht op de maan stelt ons in staat, grotere vaartuigen te bezigen en die te starten met niet meer dan het zesde deel van de brandstof, nodig bij een start vanaf de aarde. De start van hier betekent dus niet een verhoging, maar een verlaging van de kosten.
- JOURNALIST 1: Landen alle expeditieleden op Mars?
- JEFF: Neen; alleen de bemanningen van het vlaggeschip en zijn begeleider in totaal acht man. De overige bemanningen blijven aan boord van de vrachtvaarders, die in een baan op een hoogte van ruim 15.000 kilometer om de planeet blijven cirkelen.
- JOURNALIST 3: Het hele jaar door?
- JEFF: Ja; daar is niets aan te doen.
- JOURNALIST 1: Maar zullen die mensen dat niet beroerd vinden? Zo'n lange reis te moeten maken en dan niet eens voet aan land te mogen zetten?
- JEFF: Geloof mij, heren, de bemanningen van de vrachtvaarders weten heel goed, wat hun te wachten staat - maar zij gaan liever mee zonder te landen dan thuis te blijven.
- JOURNALIST 2: Op welk gedeelte van de planeet landen de vlaggeschepen?
- JEFF: Op de noordelijke poolkap.
- JOURNALIST 2: Zal het daar niet erg koud zijn?
- JEFF: Waarschijnlijk wel; maar de poolkap is de enige plek, waar wij zeker zijn van een effen landingsterrein. Trouwens, onze ruimtecostuums zijn electrisch verwarmt. Eenmaal veilig geland, zullen wij de tractoren uitladen en ons op weg begeven in de richting van de evenaar van Mars en onderweg de streek verkennen.
- JOURNALIST 3: Hoe leeft U daar eigenlijk?
- JEFF: Wij beschikken over bolvormige, opblaasbare hutten, waarin de normale druk heerst. Die zullen voldoende bescherming bieden tegen de weersomstandigheden op Mars en kunnen worden opgevouwen, wanneer ze niet worden gebruikt.
- JOURNALIST 2: En hoe denkt U de tijd door te brengen gedurende die lange reis van zes maanden?
- JEFF: O, er is genoeg te doen; ik denk niet, dat we één ogenblik met de handen in de schoot zullen zitten.
- JOURNALIST 1: Neemt U ook wapens mee?
- JEFF: Waarvoor?
- JOURNALIST 1: Nu, uit wat ik er zo van gelezen heb, kreeg ik de indruk, dat de deskundigen van oordeel zijn, dat Mars de enige planeet is, waarop de

kans bestaat leven in de een of andere vorm aan te treffen.

- JEFF: Dat is zo.
- JOURNALIST 1: Neem nu eens aan, dat die levende wezens verstand hebben en dat ze U vijandig gezind zijns denkt U zich dan te verdedigen?
- JEFF: Hm; de hoogst ontwikkelde vorm van leven, die wij verwachten aan te treffen, is een primitieve vorm van plantaardig leven en ik geloof niet, dat wij wapens nodig zullen hebben om ons daartegen te beschermen.
- JOURNALIST 3: Maar hoe staat het dan met die kanalen?
- JEFF: Wat bedoelt U?
- JOURNALIST 3: Neemt men dan niet aan, dat het irrigatiekanalen zijn, gegraven door de Marsbewoners om hun woestijnen van water te voorzien?
- JEFF: Dat was een populaire opvatting van de 19e eeuw.
- JOURNALIST 3: Hecht men daar dan geen geloof meer aan?
- JEFF: Sommige mensen wel.
- JOURNALIST 2: Kan men die kanalen zien? Zijn ze er werkelijk?
- JEFF: Het is zeker dat de dingen die men "kanalen" noemt, inderdaad bestaan. Maar of ze water bevatten of alleen maar verkleuringen zijn van het oppervlak van de planeet is iets, dat we nog niet weten.
- JOURNALIST 2: Kunnen wij van hieruit Mars waarnemen?
- JEFF: Welzeker. En ik ben ervan overtuigd, dat de sterrewacht U graag de gelegenheid daartoe zal geven. Als U ooit eerder naar de rode planeet heeft gekeken, vanaf de bodem van die reusachtige oceaan van lucht, die de aarde omgeeft, staat U hier een prettige verrassing te wachten. Onze teleskoop is niet bijzonder groot, maar dank zij het feit, dat de maan geen atmosfeer bezit, is het mogelijk allerlei details van het oppervlak van Mars te zien, die op aarde zelf met de grootste telescopen niet te krijgen zijn. - En nu, heren, als U geen vragen meer heeft, breng ik U naar iemand van de afdeling, receptie die U Uw kamers zal wijzen,
(MUZIEK)
- DOKTER: (LEZEND) De eerstvolgende dagen kenmerkten zich door een enorme bedrijvigheid. In een van de maankraters, op vijf kilometer Vervolg afstand van de nederzetting, stond de vloot van negen ruimtevaartuigen klaar voor de eerste expeditie naar de planeet Mars. De krater, met zijn gladde, effen bodem en tot op 800 meter steil omhoogrijzende ronde wanden, vormde een ideaal startplatform. De ruimtevaartuigen hadden enorme afmetingen, ze waren bijna 100 meter hoog en hadden een omtrek van ruim 30 meter. Twee ervan vertoonden de bekende vormen van het gebruikelijke raketvaartuig: de andere weken vrij sterk af van wat de leek zich van zo'n vaartuig voorstelt. Daar ze niet bestemd waren om ooit door een dampkring te vliegen, waren ze niet gestroomlijnd, doch bestonden slechts uit de meest onmisbare bestanddelen: zonnespiegels,

radioantennes, brandstofreservoirs en andere uitrustingsstukken, samengehouden door een net van geperforeerde steunbalken. Dit samenstel werd bekroond door een grote bol, die niet alleen dienst deed als vrachtruim, maar waarin zich ook de heel kleine cabine bevond, die het woonverblijf vormde voor de tweekoppige bemanning. De vaartuigen, die op hun cabines in grote rode cijfers de getallen 1 tot en met 8 droegen, stonden in een kring met een middellijn van ruim anderhalve kilometer om het gestroomlijnde vlaggeschip "De Pionier" dat ter herkenning lichtblauw was geschilderd. Alle voorraden waren reeds dagen geleden ingeladen, voordat de bitter koude maannacht was ingevallen. Zodra de zon weer opkwam, na veertien dagen Vervolg diepe nacht, zou de brandstof getankt worden en kon de expeditie haar tocht aanvaarden. Langzaam verliep de tijd. Zes uur voor zonsopgang kropen de tractoren met hun verwarmde drukcabines en passagiersafdelingen, op hun rupsbanden over de stoffige, rotsachtige bodem van de maan, om het personeel van de radar, de filmoperateurs en andere waarnemers. afdelingen naar hun posten te brengen aan de voet van de steile kraterwand. Uren vóór de start reeds tuurde iedereen, die niet in beslag werd genomen door de een of andere taak, naar de horizon, in afwachting van het verschijnen van de zon. Tegen het donkere, met diamanten bezaaide uitspannel, tekende zich vaag het silhouet af van de Karpathen. Aan de overzijde hing, als een grote maan in zijn eerste kwartier, de aarde bewegingloos aan de hemel. Dan, opeens, schoot van achter de ruige horizon een spitse, rode zonnestraal te voorschijn. Het volgende ogenblik baadde, alsof een reusachtige hand een elektrische schakelaar had omgedraaid, het hele landschap in de scherpe, witte zonnegloed, terwijl bergen, rotsen en kraterwanden lange, gitzwarte schaduwen op het oppervlak van de maan wierpen. De lange maandag was begonnen. De ruimtevloot kon starten naar Mars....

(VERBINDENDE MUZIEK)

TIJDKLOK:

(GEFILTERD, MET ECHO) Het is nu één uur voor de start.

JIMMY:

Ziezo, dokter; het is zo ver. Instappen voor een toertje rond de zon vóór het diner.

JEFF:

Komt, mannen. De helmen op en naar de vaartuigen.

BEMANNING:

(GELUID VAN OVEREENKOMSTIGE BEWEGINGEN)

JEFF:

Schakelt de radioverbindingen in en verder niets anders doen dan de gegeven bevelen opvolgen. Hallo, toren. Morgan roept U. Bemanningen verzameld. Klaar om te vertrekken.

LEIDER:

(GEFILTERD) O.K.

JEFF:

Denkt erom, mannen, wie de luchtsluis door is, stapt in de tractor, die het nummer draagt van zijn vaartuig. Op het startplatform aangekomen, klimmen jullie aan boord. Je sluit de luchtsluis en gaat na of alles in orde

is voor de start. Vervolgens vragen jullie in volgorde van jullie nummers, aan de toren om de liftstellages te verwijderen. En nu, opgelet! Hallo, toren: alles O.K. Wij zijn klaar; U kunt de luchtsluis openen.

LEIDER:

Luchtsluis gaat open.

(TIKJE VAN STROOMINSCHAKELING, GEZOEM VAN ELECTROMOTOR- SUIZEN VAN DE LUCHT IN DE LUCHTSLUIS - ZWARE DEUR GAAT OPEN)

JEFF:

Gaat binnen, mannen.

(VERBINDENDE MUZIEK)

DOKTER:

(LEZEND) Op de maan is, tengevolge van zijn geringe grootte, de horizon ongewoon dichtbij. Toen wij in de trucks het startplatform bereikten, was de kolonie dan ook reeds uit onze gezichtskring verdwenen. Maar niet zodra had de lift ons gebracht tot bij de toegangsdeur van de raket, nog geen 100 meter hoog, of wij zagen weer duidelijk de vijf grote koepels, waarboven de toren van de sterrewacht uitstak. In het felle witte zonlicht konden we zelfs Vervolg de plek zien, waar een van de koepels enkele dagen voordien door de noodlottige meteorinslag was getroffen. Wij wisten, dat nu aller blikken in de kolonie gevestigd waren op de televisieschermen, die ons vertrek vertoonden. In de toren van de sterrewacht stonden nu de journalisten, met donkere zonnebrillen op en sloegen de start nauwlettend gade. Ginder, op aarde, werd ieder woord, dat door ons werd gesproken en ieder bevel van de startcontrôle door ieder radiostation uitgezonden en opgenomen op de bandrecorders. De filmcamera's draaiden al en het radarpersoneel maakte zich gereed om de baan van onze vuurspuwende uitlaatmondingen, die tegen de donkere hemel wel de indruk moesten maken van komeet-staarten, op hun schermen te houden. Het duurde niet lang, of Jeff, Jimmy, Mitch en ik waren veilig in onze nauwe cabine aangeland en de controle voor de start nam een aanvang.

MITCH: JEFF:

TIJDKLOK:

(GEFILTERD EN MET ECHO) Het is nu 45 minuten vóór de start.

JEFF:

(GEFILTERD) Sluit de luchtsluis, Mitch.

MITCH:

(GEFILTERD) Luchtsluis, contact.

(SLUITEN VAN LUCHTSLUIS; GESIS VAN LUCHT)

MITCH:

(GEFILTERD) Druk normaal.

JEFF:

(GEFILTERD) In orde. Jullie kunnen nu de helmen afzetten en de ruimtecostuums opbergen. (GEWOON) Jimmy, roep de toren en laat alle vaartuigen zich melden.

JIMMY:

Ja, Jeff. Hallo, toren. Vlaggeschip roept U. Wij zijn aan boord, U kunt de liftstallage verwijderen.

LEIDER:

(GEFILTERD) Dank U, Pionier. Wij verwijderen de stallinge.

JIMMY: Vlaggeschip roept ruimtevloot. Controle voor de start. Meldt U, alstublieft.

VRACHTVAARDER 1: (GEFILTERD) Hier is vrachtvaarder no.1.

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Hier vrachtvaarder no.2.

VRACHTVAARDER 3: (GEFILTERD) Hier no.3.

VRACHTVAARDER 4: (GEFILTERD) En hier no.4.

VRACHTVAARDER 5: (GEFILTERD) En hier no.5.

VRACHTVAARDER 6: (GEFILTERD) Hier no.6.

VRACHTVAARDER 7: (GEFILTERD) Hier no.7.

VRACHTVAARDER 8: (GEFILTERD) En de laatste no.8.

JIMMY: Dank U. Thans laatste technische contrôle en weest klaar voor de start. (TOT JEFF) O.K. Jeff; alles in orde.

JEFF: En Mitch? Dokter?

MITCH: Laatste contrôle alles in orde.

DOKTER: Alles in orde.

JEFF: Dan in de kooien en snoer jullie goed vast.

(GELUIDEN VAN VASTSNOEREN e.d.)

(ENKELE MATEN MUZIEK, DIE SPANNING ACCENTUEREN)

MITCH: Jullie kunt me van die nieuwe atoommotoren met hun geringe versnellingen zeggen wat je wil, één ding is zeker: we zullen niet meer zo'n foltering hoeven te doorstaan als bij onze eerste start van de aarde naar de maan, weet je nog, Jimmy?

JIMMY: Zou ik dat ooit vergeten? Luna was maar een ouwe kist, vergeleken bij dit toestel.

JEFF: Jimmy, periscoop uit.

JIMMY: Periscoop uit.

(ZWAK GELUID VAN UITDRAAIENDE PERISCOOP)

JEFF: Laat ronddraaien, Jimmy.

JIMMY: Ronddraaien.

(LICHT GEZOEM)

MITCH: Laten we nog eens goed kijken; we zullen de maan in geen twee jaren meer zien.

JIMMY: Wat een tijd, hè?

DOKTER: Daar heb je de eerste lichtkogel. Aanstonds starten we.

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Het is nu 30 minuten vóór de start.

JIMMY: De periscoop is rond geweest, Jeff.

(LICHT GEZOEM HOUDT OP)

JEFF: In orde, Jimmy. En nu: allemaal stil liggen en rustig blijven. Je weet, de start verloopt automatisch. Er mag niets misgaan.

JIMMY: Laten we hopen van niet. 550 miljoen kilometer is een heel eind uit de buurt.

JEFF: Wij starten eerst. De anderen volgen met telkens twee minuten tussenpoos. Op 50.000 kilometer boven de maan worden de motoren stopgezet en voor de rest vliegen we motorloos.
(ENKELE MATEN MUZIEK)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Vijftien minuten vóór de start.
(ENKELE MATEN MUZIEK)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Tien minuten vóór de start,
(ENKELE MATEN MUZIEK)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Vijf minuten vóór de start.

CONTROLE: (GEFILTERD) Hier, contrôle aarde. Wij roepen vlaggeschip Pionier.

JEFF: Hallo, controle. Hier Pionier.

CONTROLE: (GEFILTERD) Binnen vijf minuten start U. Is U klaar?

JEFF: O.K. Jimmy, draai de periscoop achter uit.

JIMMY: Periscoop achter, contact.
(ZWAK GELUID VAN UITDRAAIENDE PERISOOOP)
(ENKELE MATEN MUZIEK)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Eén minuut voor de start.

JEFF: Let op, mannen. Het is zo ver,
(ENKELE MATEN MUZIEK)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Nog dertig seconden.

CONTROLE: (GEFILTERD) Hallo, vrachtvaarder no.1. Contrôle aarde roept U.

VRACHTVAARDER 1: Hier no.1.

CONTROLE: (GEFILTERD) U start zo aanstonds. Is U klaar?

VRACHTVAARDER 1: Alles O.K.

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Nog vijftien seconden.
(KORTE PAUZE)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Nog tien seconden.
(KORTE PAUZE)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Nog vijf seconden - vier - drie - twee - één.

JIMMY: Nou, daar gaan we.
(KNAL.GELUID VAN RAKETMOTOR TOENEMEND)

JIMMY: Dag, maan. Ik zal je een ansicht sturen.
(GELUID VAN RAKETMOTOR NEEMT NOG IETS TOE)
(VERVOLGENS ZACHTER, ALS ACHTERGROND)

TIJDKLOK: (GEFILTERD) Dertig seconden na de start.

CONTROLE: Hoogte 65 kilometer, snelheid 8300 kilometer per uur. Maximum

versnelling binnen 30 seconden.

- JEFF: (MET INSPANNING) Jimmy - periscoop - achter - telescopische lens,
- JIMMY: (MET INSPANNING) Periscoop achter uit telescopische lens.
- JEFF: (IETS MINDER INGESPANNEN) Motor, Mitch?
- MITCH: (IETS MINDER INGESPANNEN) Prima, alle wijzers rustig.
- JEFF: En Dokter?
- DOKTER: Hier alles O.K.
- JEFF: Dat was een prima start. Laten we hopen, dat de anderen het er ook zo afbrengen.
- CONTROLE: (GEFILTERD) Contrôle roept Pionier. U heeft nu Uw maximum versnelling bereikt. Over een uur worden de motoren afgezet.
- JEFF: Bericht ontvangen, dank U.
- CONTROLE: (GEFILTERD) Controle roept vrachtvaarder no.1. U start binnen 15 seconden.
- JIMMY: Succes, mannen. Wij zien elkaar straks weer.
- TIJDKLOK: (GEFILTERD) Nog 10 seconden.
- MITCH: Hoe zouden zij zich nu voelen?
- JIMMY: Nou, als zij zich voelen zoals ik voor de start, beroerd.
- TIJDKLOK: (GEFILTERD) 5 - 4 - 3 - 2 - 1.
- DOKTER: Daar gaan ze.
- MITCH: Zo, alvast één veilig onderweg.
- JIMMY: Hoe lang duurt het, voor ze ons inhalen?
- JEFF: Zeker twee dagen - en dan zal het een hele toer zijn, om behoorlijk in formatie te komen.
- JIMMY: Nou, we hebben zes maanden de tijd om ons te oefenen. Het zou geen gezicht zijn, als we niet netjes in de rij bij Mars aankwamen; dat zou daar beslist een slechte indruk maken.
- JEFF: Houd op met dat gezwam, Jimmy. Blijf met je hersens bij je werk.
- JIMMY: Ja, Jeff. Nummer 1 komt in zicht.
(ENKELE MATEN MUZIEK. EVEN ZACHT GELUID VAN DRAAIENDE PERISCOOP)
- JIMMY: 1, 3, 5, 6, 7 en 8 liggen behoorlijk in de rij. 2 en 4 zijn wat achter, maar lopen langzaam in. Zal ik hun zeggen, dat ze een snufje gas moeten geven?
- JEFF: Nee, Jimmy. Het is helemaal niet nodig, dat ze brandsbof verknoeien voor een paradeformatie. Over enkele uren zullen ze wel op hun plaats zijn.
- MITCH: Zeg, Jeff, als jij toch vindt, dat de formatie goed genoeg is, zal ik dan de motorrapporten opvragen?

JEFF: Ga je gang, Mitch. Laat hem bij de radio, Jimmy.

JIMMY: Hier, Mitch. Je doet maar.

MITCH: Hallo, ruimtevloot. De Hoofdingenieur roept de vrachtvaarders 1 tot en met 8. Uw motorrapporten, alstublieft.

VRACHTVAARDER 1: (GEFILTERD) Dit is vrachtvaarder 1. Reactor normaal. Brandstofverbruik: tank 1: 379 - 842; tank 2: 2.379. 836.

MITCH: Dank je. Hoe was de start?

VRACHTVAARDER 1: (GEFILTERD) Prima, kon niet beter.

MITCH: Goed zo. Ik kom over een half uur terug.

VRACHTVAARDER 1: (GEFILTERD) O.K.

MITCH: Vlaggeschip roept no.2. Antwoordt, alstublieft.

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Vrachtvaarder 2 roept Pionier.

MITCH: Hoe ziet het er bij jouw uit, Frank?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Niet mooi.

MITCH: Hoezo?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Als maar moeilijkheden.

MITCH: Wat voor moeilijkheden?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Kort na de start liep de stuwkracht terug. Ik moest meer brandstof geven, anders hadden we jullie nooit ingehaald. Ik ben bang, dat ik aardig wat verbruikt heb.

MITCH: Hoeveel?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Zeker tien procent boven het berekende verbruik.

MITCH: Hoor je dat, Jeff?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) En dat is nog niet alles.

MITCH: Wat is er dan nog?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) De radio-ontvanger werkt bar slecht. Ik geloof, dat we nog tamelijk vervolg goed uitzenden, maar de ontvangst van de contrôle is niet meer dan sterkte 2.

MITCH: Maar je ontvangt ons toen goed, is 't niet?

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) Ja zeker, U ontvang ik prima; aan onze verbinding met de rest van de vloot schijnt niets te haperen.

MITCH: Goed, blijf dan aan het toestel; ik kom straks terug.

VRACHTVAARDER 2: (GEFILTERD) In orde.

MITCH: Nu, Jeff - wat doen we daarmee? Frank is wel een goede piloot, maar hij is geen technicus en zeker geen radioman.

JEFF: Wie is er bij hem?

DOKTER: Whitaker, een bouwkundig technicus.

JEFF: Die zal de oorzaken van de moeilijkheden ook wel niet kunnen ontdekken.

We zullen een mecano en een radiotechnicus erheen moeten sturen, om te zien of ze de fouten kunnen vinden.

- DOKTER: De dichtstbijzijnde mecano bevindt zich in 5 en de radiotechnicus in 7; dat is helemaal aan de andere kant van de formatie. Daarenboven is 5 nog steeds een eind achter. Overstappen lijkt mij voor hen een beetje hachelijk; de afstanden zijn te groot.
- MITCH: Wij zijn dichterbij hen dan de meeste anderen. Ik zal wel gaan en dan neem ik Jimmy mee om de radio na te kijken.
- JEFF: Dat lijkt me het enige, dat we kunnen doen.
- JIMMY: Wat? Moet ik naar buiten?
- JEFF: Haal je ruimtecostuum, Jimmy. En jij ook, Mitch.
- MITCH: Goed, Jeff.
- JEFF: Neemt de lange veiligheidslijnen mee. De dokter zal de overige rapporten opvragen, terwijl jullie weg zijn. (STEM WORDT ZWAKKER) Roep no.2 op, dokter en zeg hem, dat we Mitch en Jimmy naar hen toe sturen en laat ze zich klaarmaken om hen binnen te laten.
- DOKTER: In orde, Jeff.
- JIMMY: (GEDURENDE DEZE HELE SCENE GEFILTERD) Helm bevestigd.
- MITCH: (EVENALS JIMMY GEDURENDE DEZE HELE SCENE GEFILTERD) Ik ook.
- JEFF: Ik pomp de luchtsluis leeg.
(GELUID VAN LUCHTPOMP)
- JIMMY: Costuum opgeblazen.
- MITCH: Costuum opgeblazen.
- JEFF: Luchtdruk: nul.
(GELUID LUCHTPOMP HOUDT OP)
- MITCH: In orde, Jeff, open de buitendeur maar.
- JEFF: Buitendeur, contact.
(GELUID ELEKTROMOTOR BUITENDEUR)
- JIMMY: Wie eerst?
- MITCH: Jij, Jimmy. Maak je lange veiligheidslijn hier vast en zet je af. Ze is lang genoeg om no.2 te bereiken. Als je daar bent aangekomen, maak je je korte lijn aan haar vast. Dan bevestig ik het einde van de lange lijn aan mijn gordel en haal jij mij over 2
- JIMMY: Begrepen, Mitch.
- MITCH: Maar één ding: trek niet te hard.
- JIMMY: Zeg, maak het een beetje, zie ik er zo stom uit?
- MITCH: Ik vraag je alleen maar voorzichtig te zijn. Ik zou niet graag tegen de zijkant van het vaartuig te pletter slaan. Zo - ben je klaar? Maak nu je

lijn vast. Is ze ook goed. vast?

JIMMY:

Nou en of.

MITCH:

Goed, zet je nu af. Ik laat de lijn door mijn handen glijden. Als je te hard afzet, rem ik je wel af.

JIMMY:

Nu, vooruit dan maar.

JEFF:

Daar gaat-ie.

DOKTER:

Nogal voorzichtig, niet? Hij komt haast niet van de plaats.

JEFF:

Beter zo dan te vlug.

JIMMY:

Hemeltje!

JEFF:

Iets niet in orde, Jimmy?

JIMMY:

Nee, Jeff, dat niet, maar 't is zo'n raar gevoel, hier zo in het niets te hangen.

JEFF:

Het is volkomen veilig.

JIMMY:

Voor mijn gevoel anders niet.

DOKTER:

Hij is er bijna.

JIMMY:

(ZUCHT VAN VERLICHTING) Hé, ik hen er.

MITCH:

Maak nu je korte lijn vast, Jimmy.

JIMMY:

Ziezo, dat is O.K.

MITCH:

Ik maak nu de lange lijn vast aan mijn gordel. Zo, ben je klaar, Jimmy?

JIMMY:

Ja, Mitch.

MITCH:

Dan maar inpalmen - maar langzaam.

JIMMY:

Ik begin. De lijn spant zich. Hé, Mitch, waar ga je heen? Wat doe je daarboven? Je lijkt wel een vlieger, die ik oplaat.

MITCH:

Trek niet zo hard, ezel. Jimmy, Jimmy....

JIMMY:

Goede help - de lijn laat los. De lijn.... Jeff! Jeff!

JEFF:

Ja, Jimmy, wat is er?

JIMMY:

(ONTZET) Mitch. De lijn is losgeraakt! Mitch drijft af. Hij drijft weg,
(SLOTMUZIEK)

Hilversum, 19 mei 1956,

NS.- MK.

Transcriptie van origineel script, Christiaan Plug.

Barneveld, 3 augustus 2007